

Tadeusz Łaszkiewicz

Zakrzew, gm. Warta, woj. sieradzkie.
Stanowisko 11

Informator Archeologiczny : badania 11, 108

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały z badań powojennych znajdują się w MAiB w Łodzi.
Prace będą kontynuowane aż do całkowitego zbadania stanowiska.

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradskie
Stanowisko 11

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaskiewicz, Finansowa Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: punkty osadnicze. Kultura pucharów lejkatych, kultura Łużycka, kultura przeworska, wczesne średniowiecze, średniowiecze, okres nowożytny i osentaryzsko późnolatański.

Stanowisko położone jest na wąskiej listwie II poziomu tarasowego ograniczonego od wschodu podochyłymi łaskami dolinnymi. W kierunku zachodnim przechodzi stopniowo w stok wysoczyzny.

Stanowisko odkryte zostało w 1971 r., w trakcie prac powierzchniowych na terenie prac przy zbiorniku "Jezioro" na Warcie. Wyeksplorowano wówczas również i grób /por. Inv. Arch.-Poznane, fasc. XXXII, 1974, PL 201/. Przed rozpoczęciem prac wykopaliskowych wykonano plan sytuacyjno-wysokościowy stanowiska, planografię materiału powierzchniowego oraz rozpoznanie geofizyczne przy użyciu magnetometru protonowego i aparatury elektrooporowej /mgr inż. A. Różycki/. Następnie założono dwa szeroko-płaszczyznowe wykopy. Pierwszy, o powierzchni 600 m², eksplorowany ręcznie, doprowadził do ujawnienia dalszych 13 grobów. W inwentarzach zwracają uwagę liczne okazy broni: groty oszostopów, ostrogi, umba, okucia pochew mieczy. Liczne są również inne zabytki metalowe: szpilki, noże, okucia rogów do picia itd. Bogato reprezentowana jest również ceramika. Całość uzyskanych materiałów pozwala datować osentaryzsko na okres późnolatański. Drugi wykop o powierzchni 2015 m², przygotowany mechanicznie /odkrywcą wykonana przy użyciu sypochocza/. Odkryto 270 obiektów /jamy o różnym przeznaczeniu, piece, paleniska, jamy poszupowe/. Na podkreślenie zasługuje odkrycie brązowego, bogato ornamentowanego naczynia, będącego importem z terenów wschodnioalpejskich, datowanego na okres HaC. Znakończona większość odkrytych obiektów należy do kultury Łużyckiej, nieliczne zaś do kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich /m.in. moneta brązowa Kommodusa 180-192 n.e./.

Materiały znajdują się w PP PKZ w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.